

Hvis en arbejdsgiver efter denne bestemmelse skal betale løn til ansatte, der hjemsendes, er de pågældende ikke dagpengeberettiget og der opstår derfor ikke spørgsmål om refusion.

7. Medlemmet er berettiget til dagpenge for en søgnehelligdag, uanset om pågældende måtte have optjent hel eller delvis dækning til denne gennem kontant udbetalt tillæg til lønnen eller gennem opsparing (3 pct.s-ordningen).

Arbejdsgiveren er derfor også forpligtet til at refundere dagpenge for sådanne dage.

Derimod er medlemmet ikke dagpengeberettiget – og arbejdsgiveren ikke refusionspligtig – hvis der er udbetalt fuld løn for søgnehelligdage.

8. I bekendtgørelsens § 3 er det fastsat, at refusionspligten bortfalder, hvis den ledige ansættes i en anden virksomhed inden for de i § 1 nævnte perioder.

Holder en virksomhed eksempelvis lukket i perioden fra den 20. december til den 4. januar, og et hjemsendt medlem får beskæftigelse i en anden virksomhed fra den 2. januar, bortfalder den forpligtelse til refusion, som ville påhvile arbejdsgiveren, hvis medlemmet havde genoptaget arbejdet i samme virksomhed.

Havde virksomheden lukket som foran nævnt fra den 20. december til den 4. januar, fritager det ikke arbejdsgiveren for refusionspligt, at medlemmet *efter* at have genoptaget arbejdet den 4. januar skifter arbejdsplads, f. eks. den 10. januar.

9. Med henblik på at konstatere, i hvilket omfang arbejdsgiverforpligtelsen indtræder efter disse regler, må kassen – medmindre udskillelse kan foregå på anden måde – foretage særskilt registrering af ledighed, som indtræder i de nævnte tidsrum.

Efter udløbet af de nævnte perioder vil kassen kunne konstatere, hvilke medlemmer der fortsat er ledige, og hvor arbejdsgiverforpligtelsen derfor ikke kan indtræde.

For øvrige medlemmers vedkommende må kassen undersøge, om betingelserne for arbejdsgiverbetaling er til stede.

På baggrund heraf foretager kassen på grundlag af de udbetalte dagpenge en opgø-

relse over, hvor meget arbejdsgiveren skal betale.

Til brug ved kassens fremsendelse af opgørelse til arbejdsgiveren har direktoratet udarbejdet en blanket (AR 217), der kan rekvireres på arbejdsformidlingskontorerne.

10. Som det fremgår af bekendtgørelsens § 5 er arbejdsgiveren frigjort, hvis refusionsopgørelsen ikke er rettidigt afsendt. Følgen heraf vil være, at kassen ikke kan opnå statsrefusion af det beløb, arbejdsgiveren skulle have betalt, og at kassen derfor af egne midler (administrationskontingentet) må indbetale beløbet til staten.

For at undgå tvivl om opgørelsens rettidige afsendelse bør kassen tilstræbe, at fremsendelsen sker i god tid inden fristens udløb.

Det afgørende i denne forbindelse er, at opgørelsen er afsendt, medens det ikke kan kræves, at eventuelle tvivlsspørgsmål, som måtte være rejst af arbejdsgiveren, er afklaret inden fristens udløb.

11. I bekendtgørelsens § 6 er det fastsat, at det påhviler arbejdsgiveren at afklare tvivl om, hvorvidt der er tale om ledighed, som medfører arbejdsgiverbetaling.

Oplysningsforpligtelsen efter denne bestemmelse er begrænset til omstændigheder, som arbejdsgiveren i særlig grad har grundlag for at udtale sig om.

Arbejdsgiveren vil således kunne oplyse, om et medlem, der er blevet ledig, og hvis ledighed på ny ophører i rammeperioden, har genoptaget arbejdet i *samme virksomhed*.

12. Efter bekendtgørelsens § 7 har arbejdsgiveren krav på, at kassen på begæring giver nærmere oplysninger om den foretagne beregning.

Arbejdsgiveren skal ved begæringens fremsættelse angive, hvilke medlemmer der ønskes oplysninger om.

Kassens redegørelse må indeholde sådanne oplysninger, at arbejdsgiverne ved at sammenholde disse med de gældende regler kan vurdere, om beregningen er korrekt foretaget.

Mener en arbejdsgiver efter at have modtaget kassens redegørelse, at opgørelsen er urigtig, bør en klage herom ikke indbringes for arbejdsdirektøren, før uoverensstemmelserne er søgt bilagt ved forhandling med kassen (hovedledelsen).